

GUDSTJENESTER

* * *

*Det er foretatt lettelser
i korona-restriksjonene,
og det betyr
at vi fra og med*

SØNDAG 30. MAI

*kan begynne med liturgier
i hl. Nikolai kirke igjen!*

* * *

MEN DET ER FREMDELES
ET BEGRENSET ANTALL
SOM KAN VÆRE TILSTEDE,
SÅ MAN MÅ
MELDE SEG PÅ
FOR Å VÆRE MED.

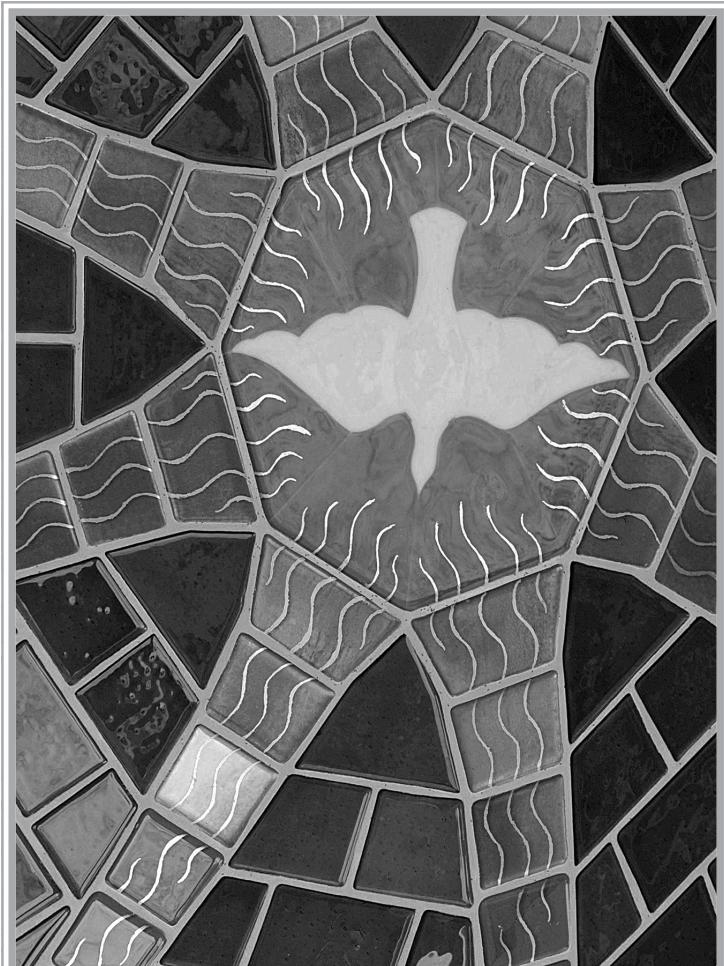
* * *

*Det forutsettes
også maske
og god avstand.*

f. Johannes

Nº 2
2021

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD

Glassmosaikk inne i vannvielses-paviljongen i Hurdalsklosteret.

(Laget av Svein og Kirsten Sandvold).

ELSIGNET VÆRE DU, KRISTE, VÅR GUD,
SOM GJORDE FISKERNE TIL VISMENN,
DA DU SENDT HELLIGÅNDEN NED OVER
DEM, OG VED DEM FANGET HELE VERDEN:
VÆRE VÆRE DEG SOM ELSKER MENNESKENE.

Многонациональный Православный Приход Русского Произхождения и Русской Традиций под каноническом омофором патриарха ПОРФИРИЯ Белградского и епископа ДОСИТЕЯ

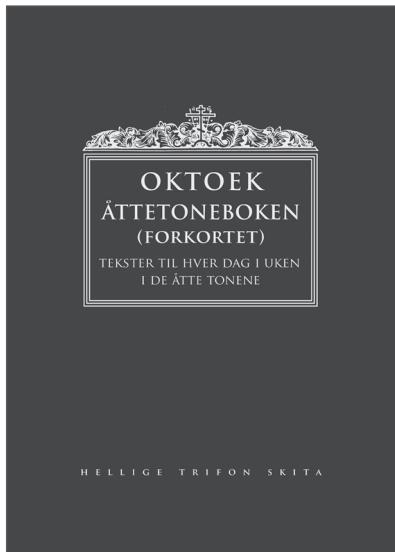
Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ facebook: <https://www.facebook.com/groups/HelligeNikolai/>
<http://www.ortodoks.com> ♦ postgironr.: 0532 1267426 ♦ IBAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK
 Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org

ADRESSER & TELEFONNUMMER	GUDSTJENESTER I OSLO, SANDNES, BERGEN OG HURDAL:
hierodiakon: fader Serafim, mob. 971 62 405 leser: Ronald Worley Korleder: Torhild Agnes Svele Menighetsråd: f. Johannes (formann), f. Serafim, Torstein Theodor Tollefsen, Vera Piatrova, Ludmila Mobeck, Toska Struksnes, Ronald E. Worley. Revisjonskommisjonen: Inger-Johanne Nilssen, Lena Kleven og Svein E. Sandvold. Medlemsavgift (frivillig): kr.500,- Vipps nr.: 97557 Hellige Trifon Skita; mob.: 472 71 396 Hl. Trifon forlag og Tidsskriftene «Tabor» og «Ortodoks Røst», www.ortodoks.org facebook.com/trifonkloster konto nr.: 2050 29 63679 Vipps nr.: 539441 KIRKEFORENINGER OG MENIGHETER: *St. Georg i Neiden St. Georgs ortodokse kapell i Neiden starost: Oiva Jarva *Kirkeforeningen i Bergen Gudstjenestested: Repslagergaten 17 (Skuteviken). Starost: Sturla Olsen, tlf.: 56 33 09 05 konto: 5233.05.01006 konto: 1506.25.50853 Vipps: 569530 hjemmeside: www.ortodoksibergen.no *Kristi Forklarelse i Rogaland Starost: – / konto: 3265.11.10407 Hl. Martyr Elisabets kapell Adresse: Daleveien 3, Sandnes Vipps: 123467 hjemmeside: http://ortodoksstavanger.no *Kristi Frembærelse i Tempelet i Bodø Lonni Lepp, Martinus Hauglid: *Johnsegarden i Sogn og Fjordane Inger Johanne Enger, 6977 Bygstad Leser: Asbjørn Olav Flåm, tlf. 57 71 69 00 e-post: kboklade@online.no Hl. apost. Johannes Teologens kapell Gravplass: Helgøya kirkegård Det Ortodokse Kirkeakademiet i Oslo: fader Johannes mob.: 472 71 396 NKR representant: fader Johannes NTSF representant: f. Johannes Forum for Ortodoks Kirkesang: «De myrrabærende kvinders» forening: Kontakt: Janette Khoury kontonr.: 2050 29 66945 Ikonmaler: Ove Svele, e-post: ogravse@gmail.com Nikolaifondet: gironr. 0540 0752704 Menighetsbladet: Redaktør f. Johannes Teknisk/lay-out medarb.: Ove Nikolai Svele Korrektur: Peter Svele	DEN GUDDOMMELIGE LITURGI ➤ søndager kl.11:00, ukedager kl.10:00. (IKKE GUDSTJENESTELISTE PGA USIKKERHET MHT MYNDIGHETENES BESTEMMELSER) sivil uke- ~~~~~ dato dag ~~~~~ KALENDER JUNI JULI AUG. 2021 ~~~~~ 2021 ~~~~~ 3. jun. torsd. Den apostellike keiser Konstantin og hans mor Helena. 6. jun. sønd. DEN BLINDE MANNEN. Ksenia av St. Petersburg. 9. jun. onsd. Slutt på påsketiden. 10. jun. torsd. KRISTI HIMMELFART. Вознесение Господне. 13. jun. sønd. 1. økumeniske konsil, Nikea 325. 19. jun. lørd. Minnedag for de døde. Родительская суббота. Общая панихида. 20. jun. sønd. PINSE. Helligåndens komme over apostlene. Пятдесятница. День Святой Троицы. 21. jun. mand. HELLIGÅNDENS DAG. День Святаго Духа. 27. jun. sønd. Alle de hellige. 28. jun. mand. Fyrst Lazar og alle serbiske martyrer. Vidovdan ~~~~~ MAND. 28. JUN.: STARTER APOSTELFASTEN ~~~~~ НАЧАЛО ПЕТРОВ ПОСТ. 4. jul. sønd. Alle Russlands hellige. Всех святых российских 8. jul. torsd. Hellige Sunniva av Selje. <i>Feiring på Selja.</i> 11. jul. sønd. Hl. Sergej og German av Varlaam. 12. jul. mand. DE HELLIGE APOSTLENE PETER OG PAULUS. <i>Feiring på klosteret.</i> 18. jul. sønd. Hl. Sergej av Radonesh. Hl. storfyristinne og martyr Elisabeth 25. jul. sønd. GM-ikon av De tre hender. Троеручница 29. jul. torsd. Hl. Olav. (Olsok) 1. aug. sønd. Hl. Serafim av Sarov. <i>Feiring på klosteret.</i> 8. aug. sønd. Hl. Paraskeva av Roma. ~~~~~ SØND. 14. AUG. STARTER GM-FASTEN ~~~~~ НАЧАЛО УСПЕНСКОГО ПОСТА 15. aug. sønd. hl. Stefan martyren. 19. aug. torsd. KRISTI FORKLARELSE. Преображение Господне 22. aug. sønd. hl. ap. Matteus, hl. Aleksej av Ugine. 28. aug. lørd. GUDS MODERS HENSOVNELSE. <i>Feiring i Neiden.</i> Успение Пресв. Богородицы 29. aug. sønd. Det ikke av hender gjorte ikon. (<i>Neiden</i>) En ortodoks kristen kan ta del i nattverden kun i en ortodoks kirke, og bør faste på onsdag og fredag, be sine bønner morgen og kveld fra bønneboken, tenne oljelampe eller vokslys og røkelse (på søndager og helligdager) foran ikonene, lese dagens tekst fra Bibelen og ta del i kirkens gudstjenester så ofte som mulig. Воскресенье — это день Господень, приходите в церковь! SØNDAG ER HERRENS DAG, GÅ I KIRKEN!

BØKER TIL SALGS:

OKTOEK ÅTTETONEBOKEN (FORKORTET)

TEKSTER TIL HVER DAG I UKEN

I DE ÅTTE TONENE

600 sider i stor størrelse
innb. med 2 lesebånd i ryggen

Pris kr. 900,- + porto

FESTMINEA

506 sider stor i størrelse:
innb. med 2 lesebånd i ryggen

Pris kr. 800,- + porto

FASTETRIODEN II PASJONSUKEN

414 sider i stor størrelse:
innb. med 2 lesebånd i ryggen

Pris kr. 600,- + porto

BESTILLES OVER E-POST:
fader.johannes@ortodoks.org

SKILSMISSE OG GENGIFTE I DEN ORTODOKSE KIRKE

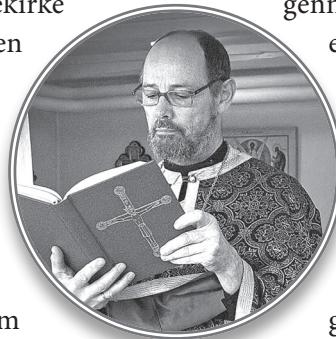
av fader Poul Sebbelov

* * *

– Ud over den katolske kirke er også de ortodokse kirker som udgangspunkt imod skilsmisse og gengifteri.

OVENSTÅENDE DYBEST SET MENINGSLØSE UDSAGN kunne man fre-dag den 26. februar 2021 læse i Kristeligt Dagblad. Sætningen er afslutningen på en længere artikel, hvor bladets journalist, Jens From Lyng, nogenlunde grundigt har beskrevet to forskellige holdninger i den danske folkekirke gennem interview med to præster, hvoraf den ene er imod gengifte ef-ter skilsmisse, mens den anden ikke ser en sådan praksis.

Videre anfører tolske kirkes hold-der aldrig blive derfor heller ikke om det første ægteskab kan artiklen, at den ka-ning er klar: Her kan tale om skilsmisse og gengifte; med mindre vises at være indgået under falske forudsætninger og derfor kan erklares ugyldigt af en kirkelig domstol. Også her støttes fremstillingen af et interview med en teologisk konsulent i Den Romersk-Katolske Kirke.

Efter de to fremstillinger af henholdsvis luthersk og romersk-katolsk praksis har journalisten åbenbart ment, at han da også lige måtte nævne Den Ortodokse Kirke. Det skulle han måske have undladt, for resultatet blev det aldeles misvisende udsagn, som er anført ovenfor.

Det er misvisende, fordi det giver læserne det indtryk, at ortodoks og romersk-katolsk teologi og praksis på dette område er nøjagtigt ens. Og det er forkert! – Dertil kommer, at hvis man var lidt pernitten, kunne man hævde, at vendingen «som udgangspunkt» er ilde anbragt og uden mening. For alle, protestanter, katolikker og ortodokse er vel som udgangspunkt imod skilsmisse; alle kirker har vel den opfattelse, at ægte-skab ingås for livet. Forskellene består i, hvordan man forholder sig, når ægtefolk så alligevel bliver skilt, og når de anmelder om at kunne vies til en ny ægtefælle i kirken.

Det havde været helt forståeligt, hvis der i artiklen slet intet havde stået om Den Ortodokse Kirkes teologi og praksis, når det gælder skilsmisse og gengifte. Men når nu Jens From Lyng vælger at inddrage en ortodoks vinkel, så skulle det jo helst være korrekt, dét der står; men det er det desværre ikke. Det korrekture billede følger her:

forts. neste side ▶

MARIA SAVITSKAJA

VAR MOR TIL IGOR, SVIGERMOR TIL NATASHA OG BESTEMOR TIL ALEXANDER RYBAK.

ETTER ET LANGT LIV HAR HUN NÅ SOVNET INN I TRO OG STILLHET.

MARIA SAVITSKAJA BLE FØDT I VITEBSK, Belarus 29. april i 1925. Far og mor var økonomer. Bestefaren var prest, og han ble drept i 1937 under Stalins undertrykkelse. Maria fikk musikkutdannelse og arbeidet som pianolærer i musikkinstituttet i Vitebsk, og hun ble invitert flere ganger som musikktekstør i fjernsynsprogrammer. Hun giftet seg med en militær offiser og fikk 2 barn: Eldstesønn Aleksander ble militær dirigent og har undervist i musikkhøyskolen i Moskva. Han var også dikter og journalist. Yngste sønn Igor er profesjonell violinist, og hadde først stilling i det hviterussiske Kammerorkesteret, og etter at han flyttet til Norge, har han hatt stilling i operaorkesteret. Nå har han eget ungdomsorkester og underviser privatelever.

1992 flyttet Maria også til Norge og gikk på norsk-kurs. Hun var veldig sosial arbeidet en tid på Nesodd-tunet til hun i 2007 måtte reise tilbake til Hviterussland for å hjelpe sin yngre søster, som hadde mistet synet.

Maria døde i Vitebsk omgitt av sine nærmeste 8. april 2021.

Vi i hl. Nikolai menighet husker henne med takknemlighet og glede. Hun sang i flere år i kirkekoret vårt, og hun spredte positivisme omkring seg. Hun var et elskelig og varmt menneske, og også etter at hun vendte tilbake til Hviterussland holdt hun kontakt med oss. Vi takker Gud for at vi fikk ha henne blandt oss og for alt det hun gav oss. ■

Må Gud ha henne i evig minne.

► forts. fra s. 3. «Skillsmisse og gjengifte i den ortodokse kirke»

Den Ortodokse Kirke anerkender ikke «serielt monogami» og foretager ikke et ubegrænset antal ægteværelser for sine børn efter de enkelte medlemmers ønsker. Men Den Ortodokse Kirke udelukker heller ikke skilsmisse, sådan som romer-katolikkerne gør. Ægtevielsen er ganske rigtigt et mysterie eller sakramente, som Kirken ikke tager let på. Men ortodoks teologi og praksis er også realistisk. Kirken tager så at sige bestik af virkeligheden og må konstatere, at der i den virkelighed er nogle ægteskaber, som simpelt hen ikke lykkes. Derfor tillader Kirken skilsmisse i visse tilfælde. Det gør den frem for at insistere på en legal fiktion; og frem for at presse mennesker til at leve som hyklere resten af livet efter en de facto opløsning af deres ægteskab.

Den Ortodokse Kirke opererer således med den virkelighed, at nogle mennesker, efter at være blevet ægteviede, alligevel ikke magter at leve sammen og derfor skilles. Også mennesker, som senere måtte ønske at indgå i ægteskab. Uden at Kirken derfor anser skilsmisse og gjengifte som uproblematiske «ekspeditions-

sager» eller som «den naturligste ting af verden». Skilsmisse kan alene finde sted med biskoppens tilladelse og først efter at alt er forsøgt, gennem samtale og pastoral rådgivning, for at undgå bruddet. Civil skilsmisse er således ikke uden videre tilstrækkelig for Kirkens anerkendelse

I forlængelse heraf tillader Den Ortodokse Kirke at fraskilte kan ægtevies på ny. Etter en gang med biskoppens tilladelse kan der foretages ægtevielse for anden og til og med for tredje gang for samme person. Men aldrig en fjerde gang!

Dette «tre gange, men så aldrig mere» giver for nogle, forståeligt nok, anledning til at trække på smilebåndet. Men det skal forstås rigtigt, nemlig som et udtryk for Kirkens realitetssans: Mennesket er skrøbeligt, og derfor tillader Kirken os mere end ét forsøg; men har nogen forsøgt både én, og tre gange uden at kunne lykkes, så er det med al rimelig sandsynlighed et tegn på, at den pågældende person ikke er egnet til at leve i ægteskab; og nået dertil kan Kirken ikke længere foretage vielse. ■

DEN HELLIGE HIERARKEN OG UNDERGJØREREN NIKOLAI,
ERKEBISKOP AV MYRA I LYKIA (*tredje del*)

* * *

oversatt av Sam Mustafavi

KLOSTERLIVET

NIKOLAI KOM TIL DET KLOSTERET som ble grunnlagt av onkelen hans, som ble kalt for Hellige Sion, og alle munkene ga ham den varmeste velkomst. De tok imot ham med stor kjærlighet, som en Guds engel, og de ble inderlig glade når de hørte hans guddommelig-inspirerte tale. De imiterte den gode naturen som Gud hadde pyntet Sin tjener med, og de lærte fra hans engle-like liv. Hl. Nikolai fant et stille liv i dette klosteret, og det var et fredelig sted for guddommelig kontemplasjon. Hl. Nikolai håpet også på å få tilbringe resten av sitt liv her. Men Gud viste ham en annen vei, for Han ønsket ikke at slik en skattkiste full av dyder, som burde berike verden, skulle være gjemt i et kloster som en skatt i jorden, men at den skulle være åpen for alle. Og Gud ville ved denne skatten gjøre et åndelig kjøp og motta mange sjeler. Så en dag da helgenen sto i bønn, hørte han en stemme fra oven:

«Nikolai, hvis du ønsker å verdiges en krone fra meg, gå og strev for det gode for verden.»

Hl. Nikolai ble forferdet da han hørte dette, og han begynte å gruble over hva denne stemmen ønsket og krevde av ham. Og igjen hørte han:

«Nikolai, dette er ikke den marken som skal bringe frem den grøden Jeg forventer; men vend tilbake, gå inn i verden, og la Mitt navn bli herliggjort i deg.»

Da innså hl. Nikolai at Herren ville at han skulle forsake stillhetslivet i klosteret og heller gå i tjeneste for folkets frelse.

BISPEDØMME

Han begynte å tenke på hvor han skulle gå, enten til sitt fødested byen Patara eller til en annen plass. Siden han rømte fra forfengelig ære blant sine medborgere og fryktet den veldig, tenkte han heller å flytte til en annen by der ingen ville gjenkjenne ham. I landområdet Lykia var også den store byen Myra, som var hovedstaden der. Guds forsyn ledet hl. Nikolai dit. Her var det ingen som kjente ham, og han ble værende i denne byen som en fattigmann som ikke hadde noe sted å legge sitt hode. Bare i Herrens hus fant han herberge, og hans eneste tilflukt var i Gud. På denne tiden døde biskopen av byen, Johannes, som var erkebiskop og den øverste

hierarken i hele landet. Da samlet alle biskopene i Lykia seg i Myra for å velge en verdig arvtager til den ledige bispetronen. Mange respekterte og kjente menn ble nominert som etterkommere til Johannes. Blant dem som skulle velge, oppsto det en stor konflikt, og visse blant dem, som var ledet av guddommelig iver, sa:

«Valget av den neste biskopen til tronen er ikke opp til folket, men Gud. Det er best for oss å oppsende bønner slik at Herren selv vil vise oss hvem som er verdig denne rangen og til å være hyrde for hele landet Lykia.»

Dette goderådet ble møtt med generelt samtykke, og alle hengte seg til inderlig bønn og faste. Herren som oppfyller ønskene til dem som frykter Ham, hørte deres bønn og åpenbarte Sin gode vilje til den eldste av biskopene. Da denne biskopen sto i bønn, viste det seg en mann for ham omkranset av lys og kommanderte ham til å gå inn kirkens dører nattestid, og se hvem som kom inn aller først.

forts. neste side ▶

»forts. fra s. 5. «Livet til den hellige hierarken og undergjøreren ... » «Denne,» sa Han, «er Mitt valg; motta ham med øre og innsett ham som erkebiskop;mannens navn er Nikolai.»

Biskopen fortalte om sitt guddommelige syn til de andre biskopene, og da disse hørte det, ba de enda mere. Biskopen som ble verdiget denne åpenbaringen, stilte seg på det stedet der mannen fra synet sa at han skulle stå, ved kirkens dører, og han ventet på å få se den utvalgte. Da tiden var inne for morgenbønn, ble Hl Nikolai inspirert av Ånden, og han kom til kirken før alle andre, for han var vant til å stå opp ved midnatt for å be, og han pleide alltid å komme tidligere enn andre til morgengudstjenesten. Så snart han gikk inn i kirkens forhall, ble han stoppet av biskopen som hadde blitt verdiget synet, og biskopen spurte om navnet hans. Hl. Nikolai forble stille. Biskopen spurte om navnet hans igjen. Helgenen svarte saktmotig og mykt:

«Mitt navn er Nikolai, Jeg er deres hellighets tjener, mester.»

Da den fromme biskopen hørte hl. Nikolais korte og ydmyke tale, forsto han umiddelbart ved selve navnet Nikolai som ble gitt ham i synet, og ved hans ydmyke og saktmotige svar, at foran ham sto den selvsamme mannen som Gud var tilfreds med å ha som den fremste biskopen i Myras kirke. For han visste fra De hellige skrifter at Herren tar vare på de saktmotige, de stillferdige og dem som skjelver for Guds ord. Han frydet seg storlig, som om han mottok en hemmelig skatt. Umiddelbart tok han hl. Nikolai ved hånden, og han sa til ham:

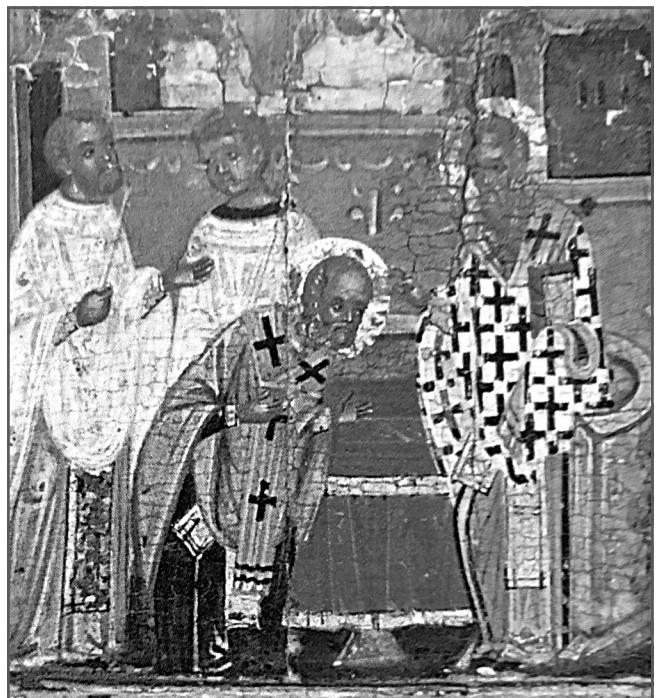
«Følg meg, barn.»

Da han med øre ledet helgenen til biskopene som var samlet, ble de fylt med guddommelig glede, og de ble trøstet i ånden over at de hadde funnet den mannen som Gud selv hadde pekt ut, og de førté ham til kirken. Ryktet om dette spredte seg overalt, og utallige mengder av folk flokket til kirken hurtigere enn fugler. Biskopen som hadde blitt verdiget synet, talte til folket og sa:

«Brødre, motta deres hyrde, som Den Hellige Ånd selv salvet og til hvem Han ga omsorgen for deres sjeler. Han ble ikke gitt denne stillingen av en samling av mennesker, men av Gud Selv. Nå har vi den som vi ønsket, og har funnet og akseptert den som vi søkte. Under hans styre og

instruksjon vil vi ikke mangle håp om at vi vil stå foran Gud ved Hans andre komme.»

Hele folket takket Gud og frydet seg med uutsigelig glede. Hl. Nikolai, som ikke var i stand til å tåle menneskers pris, nektet lenge å akseptere den hellige stillingen; men han måtte gi etter på grunn av de mange innstrengende ønskene fra biskopene og folket, og han gikk opp på bispetronen mot sin egen vilje. Han ble drevet til dette av et guddommelig syn som han hadde hatt før erkebiskop Johannes' død. Angående dette synet sa hl. Methodius, patriarken av Konstantinopel:

«En gang på natten så hl. Nikolai et syn, og Frelseren sto foran ham i hele Sin herlighet og ga ham en Evangeliebok pyntet med gull og perler. På den andre siden av seg så hl. Nikolai den allhellige Gudfødersken, som satte en biskops omophorion over hans skuldre. Etter dette synet gikk det noen dager, så døde erkebiskop Johannes av Myra.»

Hl. Nikolai mintes nå dette synet, og han så i det Guds klare vilje, og han ville ikke nekte de inderlige bønne fra kirkerådet og aksepterte mengdens ønske. Det samlede bisperådet ordinerte ham, og de hadde en gledelig feiring. De ble gjort glade av å motta denne hyrden fra Gud, Nikolai, Kristi hierark. På denne måten mottok Guds Kirke en lysende lampe som ikke forble under et kar, men ble satt i episkopatet og hyrdepllassen

forts. neste side ▶

» forts. fra s.6. «Livet til den hellige hierarken og undergjøreren ... som var passende for ham. Etter å ha blitt æret med denne store tjenesten, delte hl. Nikolai ut sannhetens ord på rette vis, og han veiledet flokken sin med visdom i troens lære.

I begynnelsen av hans kirkeledelse, sa Guds tjener dette til seg selv: «*Nikolai, rangen som du har mottatt krever andre vaner, slik at du ikke lever for deg selv, men for andre.*»

I begynnelsen av sin kirkeledelse sa Guds tjener dette til seg selv: «*Nikolai, rangen som du har mottatt, krever andre vaner, slik at du ikke lever for deg selv, men for andre.*» Idet han ønsket å instruere sine åndelige får i dydene, sluttet han å gjemme sitt dydige liv, slik som han hadde gjort før. For før levde han på hemmelig vis, idet han tjente Gud som alene visste om hans store asketiske dåder. Men nå, etter at han mottok bispedømmet, var hans liv åpent for enhver, ikke på grunn av forfengelig begjær etter ære fra mennesker, men til deres fordel og for å øke Guds herlighet blant folket, slik at ordet i Evangeliet skulle bli oppfylt: «*La deres lys skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerningene dere gjør, og prise deres Fader i himmelen.*»¹

Med sine gode gjerninger var hl. Nikolai som et speil for flokken sin, ifølge apostelens ord: «*et forbilde for de troende i tale, i ferd, i kjærlighet, i tro, i renhet!*²» Karakteren hans var saktmodig og tilgivende, ydmyk i ånden, han avskydde all forfengelig ære. Klærne hans var enkle, fasten hans var streng: Han spiste alltid bare en gang om dagen, på kvelden. Hele dagen brukte han til det arbeidet som passet til bispestillingen, han hørte på alle ønsker og bønner som ble lagt frem for ham. Dørene til huset hans var åpne for alle. Han var snill og vennlig med alle: For de foreldreløse var han en far, for de fattige en barmhjertig giver, for de gråtende en trøster, for de forurettede en hjelper, og for alle en stor velgjører. Til å assistere seg i styringen av kirken valgte han to prester som var dydige og forsvarlige rådgivere. Disse mennene var velkjent i hele Hellas; det var Paulus av Rhodos og Theodor av Ashkelon.

FORFØLGELSEN

Så Hl Nikolai tok vare på flokken som ble gitt ham, de rasjonelle førene til Kristus. Men den misunnelige og onde slangen, som aldri holder opp med å oppildne krig mot Guds tjenere og ikke tåler blomstringen av fromhet blant folkene, reiste opp forfølgelse mot Kristi Kirke gjennom de ugadelige keiserne Diokletian og Maximianus³. Under denne tiden, sendte disse keiserne ut en ordre over hele Romerriket, der det sto at alle Kristne må fornekte Kristus og tilbe avgudene. De som ikke underla seg denne ordenen ville bli tvungen til det

ved fengselsstraff og grusom tortur, og til slutt overgitt til henrettelse. Denne onde stormen, ved ivrigheten til mørkets og ugadelighetens tjenere, nådde også snart byen Myra. Den salige Nikolai, som var lederen til alle de Kristne i denne byen, preket fritt og frimodig om Kristi fromhet og han var rede til å lide for Kristus. For dette ble han grepst av ugadelige torturister og han

¹ Matteus 5:16.

² Første Timoteusbrev 4:12.

³ Keiserne Diokletian og Maximianus (284-305 e.Kr) var medkeisere, den første styrt i Øst og den andre i Vest Romerriket. Forfølgelsen mot de Kristne som Diokletian førte var spesielt grusom. Den begynte i byen Nikomedie, der 20,000 Kristne ble brent inne i kirken under påskefeiringen.

RISTUS ER OPPSTÅNDEN FRA DE DØDE,
MED DØDEN BESEIRET HAN DØDEN,
OG TIL DEM I GRAVENE GAV HAN LIV.

PÅSKEFEIRINGEN.

De strenge korona-restriksjonene har gjort det umulig for oss å forrette gudstjenester i Oslo. Liksom i fjor, måtte vi også i år begrense vår Påskefering til Hurdals-klosteret. Ikke noe kunne annonseres, ettersom vi ikke har plass til så mange. Men vi hadde hele det vanlige programmet og gjennomførte det etter evne. Nå må vi be og håpe på gradvis normalisering.

fotografier av Dag Damian Markeng

forts. neste side ▶

» forts. fra s. 7. «Livet til den hellige hierarken og undergjøreren ...» ble satt i fengsel i sammen med mange Kristne. Han ble værende der en lang tid, bar alvorlige lidelser, tålte hunger og tørste og et overbefolket fangehull. Han matet hans medfanger med Guds ord og slukket deres tørste med fromhetens vann; bekreftet i dem troen på Kristus Gud, styrket dem på en ubrytelig grunnmur, han overtalte dem til å være faste i bekjennelsen på Kristus og til å ivrig lide for sannheten.

Men så etter en stund ble de Kristne gitt friheten igjen, og fromheten strålte frem, som solen etter mørke stormskyer, og som en rolig og kjølig bris etter en storm. For Kristus menneskeelskeren så på Hans arvedel, utryddet de ugodelige, kastet ned Diokletian og Maximianus fra den keiserlige tronen og ødela kraften til etterfølgerne av den Hellenistiske ugodeligheten. Ved åpenbarelsen av Hans Kors til Konstantin den Store, til hvem Han ville gi Romerrikets kongedømme til, Herren Gud «*Han oppreiste et frelsens horn*»⁴ for Hans folk. Keiseren Konstantin, gjenkjente den Ene Gud og satte alt hans håp i Ham, besiret alle hans fiender ved kraften til det dyrebare Korset og ga ordre om ødeleggelsen av alle avguds templene og gjenopprettelsen av de Kristne templene, og fordrev det forfengelige håpet til hans forgjengere. Han fridde alle de som var fengslet for Kristi skyld, og æret dem med store prisninger som heltemodige krigere, han returnerte en-

hver av disse Kristi bekjennere til deres fedreland. Ved denne tiden mottok også byen Myra deres hyrde tilbake igjen, den store biskopen Nikolai, som hadde blitt verdiget martyrkronen. Som bar i seg selv den Guddommelige nåden, han, som før helbredet lidenskapene og sykdommene til folket, og ikke bare de trofastes men også de ugodeliges. På grunn av den store Guds nåde som bodde i ham, priset mange ham og var forbløffet over ham, og alle elsket ham. For han skinte med renhet av hjertet og ble begavet med alle Guds gaver, idet han tjente Herren i hellighet og rettferdighet. Under denne tiden så var det fremdeles mange Hellenistiske avgudstempler, som ugodelige folk ble tiltrukket til av demonenes forslag og mange borgere i Myra forbile i fortapelse. Erkebiskopen til den Høyeste Gud, ble beveget av Guddommelig iver, og besøkte alle disse stedene, idet han ødela og forvandlet avgudstemplene til støv og renset derved hans flokk fra demonisk besudling.

Da han kjempet slik med de onde åndene, kom han til tempelet til avguden Diana, som var veldig stort og rikt pyntet. Hl Nikolai ødela dette forurensede templet, han jevnet det høye byggverket til jorden, til og med templets grunnmur, som var i jorden, spredde han i luften, dette var mer en krig mot demonene enn selve templet. De onde åndene, som ikke tålte ankomsten til Guds tjenester, ytret sorgelige skrik, men de ble tvunget til å flykte fra deres bosted idet de ble besiret av Hl Nikolais våpen, som var bønn.

forts. i neste nr av MB ■

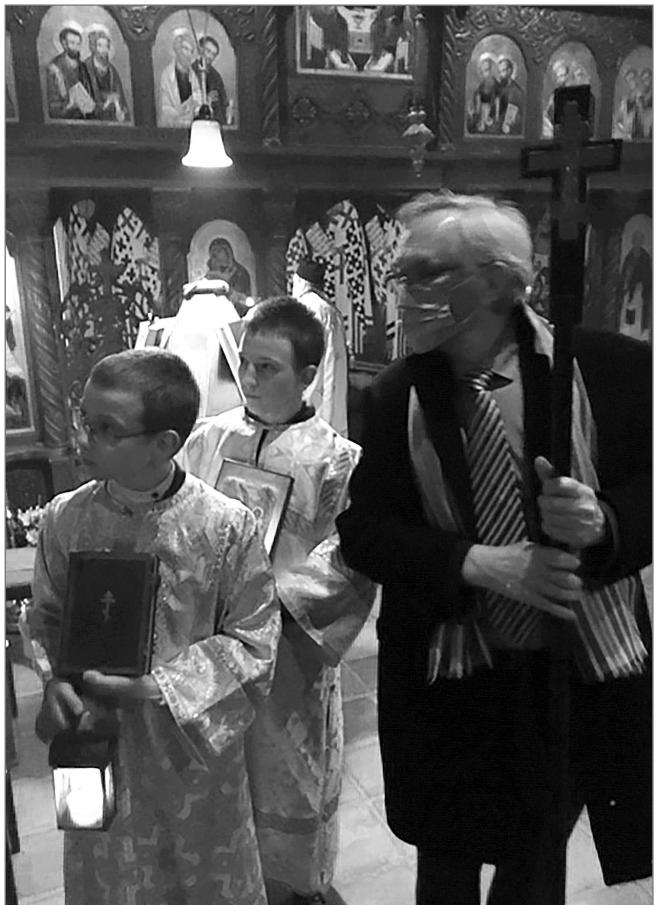
⁴ Lukas 1:69

ET ER OPPSTANDELSENS DAG,
MÅ LYSET SKINNE I OSS ALLE!
PÅSKE DØT ER HERRENS PÅSKE!
FOR FRA DØDEN TIL LIVET OG FRA JORDEN TIL
HIMMELEN HAR KRISTUS, VÅR GUD,
LEDET OSS SOM SYNGER SEIERSANGEN.

forts. neste side ▶

► forts. fra s.9. « Påskefeiringen»

GAVER INNKOMMET TIL KIRKEN

Givere til Hl. Nikolai menighet får skattefradrag for gaver til menighetens konto. Ønsker du skattefradrag på dine gaver må navn, adresse og personnummer oppgis. Man får skattefradrag på gaver fra 500 kr. til 50 000 kr. i løpet av et året.

GAVER INNKOMMET PÅ MENIGHETENS KONTO: 2050 03 19357

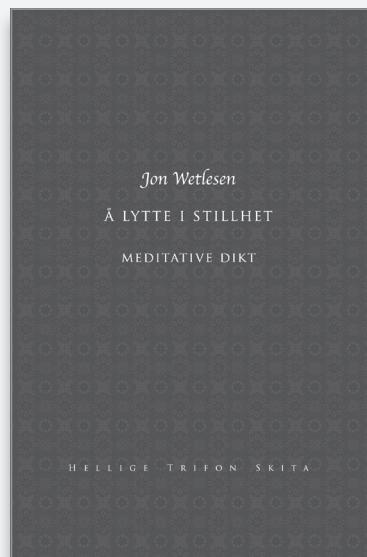
Gaver til kirken. Vi oppfordrer til fortsatt innsats for menigheten. Mange har faste trekk fra konto, andre gir regelmessige beløp. Og alt kommer godt med og er til Guds ære. Noen sender gave til menigheten på Vipps. Da vet vi ikke hvem som har sendt det, og det blir regnet med til «gave under gudstjenesten». Om man ønsker å få disse gavene registrert på navn og personnr for skattelette, må de sendes over bankgiro. Under de rådende korona-forhold trenger vi gaver til kirken mer enn tidligere, da vi ikke har inntekter under gudstjenestene.

GAVER INNBETALT PÅ MENIGHETENS KONTO (IKKE VIPPS)

II TIDEN 1. JAN - 30. APRIL 2021:

Dag D. Markeng 6000, Aa. Hessø 3000, S Syvertsen 12.000,
R. Nikolovska 1500, J. Wetlesen 1000, L. Polykarpova 2250,
R. Worley 14.000, T. Tollesen 1000, M. Asmelash 1000,
J. Chaffin 2000, L. Avramovic 1500, I-J. K. Enger 3000,
Th. Stange 1600, A. Z. Morch 2000, T. Struksnes 2000,
E. Struksnes 2000, O. G. Svele 6000, I. G. Bazarova 500,
S. Jankovska 800, N. Miazina 1000, Z. Stojanovic 1000,
M. Kvalheim 2599, B. Korshavn 20.000, O. Duleva 500,
Z. Radevska 500, M. G. Selassie 2000, Z. Ranisavljevic 2000,
L. S. Germatsion 3000, P. O. Gutu 50, I. Rybak 5000,
Z. Kaleab 500, H. Olsen 300, Ø. Sørensen 46,
R. Kornev 500, V. Damcevska 500, J-I. Christensen 300,
L. D. Bryzgalova 500, M. Ghebreab 50,
J. Khoury 10.000, P. Pandevski 200, O. Nordli 1000,
A. Semakoff 500, L. Mobeck 4000, L. Dafincska 1000,
N. Despotovic 1000, T. Markovski 500, I. J. K. Nilssen 3000,
M. S. 5000, S. Osmidov 1000, T. Shpak 5000, P. Svele 5000,
H.O. Wingerei 1000, Kvinneforeningen 5000;

- Hjertelig takk for alle bidrag !

JON WETLESEN Å LYTTE I STILLHET MEDITATIVE DIKT

96 s. kr.120,- pluss porto

* * *

*Tidligere utgitt av
JON WETLESEN:
NÆRVÆRETS FORRANG
og
FORVANDLINGENS
ØYEBLIKK
– disse tre
meditative diktsamlinger
«Nærværets forrang»,
«Forvandlingens øyeblikk»
og «Å lytte i stillhet»
utgjør tilsammen en triode,
men kan bestilles hver for seg.*

* * *

BESTILLES OVER E-POST:
fader.johannes@
ortodoks.org

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

B

PREKEN PÅ KRISTI HIMMELFARTSDAG

VI FEIRER HØYTID FOR KRISTI HIMMELFART, selve bekreftelsen på Hans guddommelige hellighet og oppdrag. Derfor er det fest og ikke sorg over at Han forlater oss.

Jeg vil her minne om to viktige ting i forbindelse med Kristi himmelfart: Det ene er Hans siste bud til oss: Gå ut i all verden og gjør alle folkeslag til mine disipler! Apostlene fikk i oppdrag å bære det gode budskapet ut i all verden, dele sin glede med sine medmennesker, dele sin tro på Jesus Kristus som verdens frelses.

Men det er et oppdrag som ikke bare gjelder apostlene, det gjelder like mye oss. Vi har i oppdrag å bringe videre vår tro på Jesus Kristus. Vi skal ikke bare holde den for oss selv som noe privat – troen er ikke bare personlig, den er selve betingelsen for verdens frelse. All tro er ikke like gyldig, tvert imot er det kun troen på Jesus Kristus som gir liv og frelse. Derfor skal vi ikke være tilbakeholdne med å fortelle om vår tro. Det er jo å dele med seg av sin rikdom og glede. Og særlig i vår tid hvor så mange mennesker søker etter fast holdepunkt i tilværelsen og hvor så mange ser at det går galt om verden ikke kommer ut av den gale utviklingen den er inne i.

Hver og en av oss kan være misjonær i vårt hverdagssmiljø – vi kan fortelle om vår tro og overbevisning

til mennesker vi treffer på arbeid og i fritiden, ikke legge skjul på noe, alt etter som anledningen gir seg. Ikke aggressivt og tvingende, men som venner som vil dele noe godt med andre. Det beste er når vi kan

la hele vår tilværelse preges av vår tro. Det er en forkynnelse i gjerning og ikke i ord.

Kristi Himmelfart

vårt liv og fremtid, en mening med det, samtidig hjelper det oss til å leve mer i oppfyllelse av Guds bud. Vi vet at det ikke er likegyldig om vi følger dem eller ikke, men at vi skal stå til rette for det.

Så la vår tro og vårt håp og vår kjærlighet være rettesnoren. Vår tro på Jesus Kristus, vårt håp til den frelse og det liv vi har i Ham, og den kjærlighet han gir oss del i og som må drive oss til å dele dette godet med andre, slik at alle blir ett i Kristus som troner med Faderen og Ånden i himlene.

